

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200318
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1019200318.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a členov senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD., v právnej veci žalobcu: Ing. B. K., narodený X.X.XXXX, bytom v Banskej Bystrici, D. XXXX/X, zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Palajom, so sídlom v Bratislave, Nobelova 2/A, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad kriminálnej polície, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-KP-AOO-2019/005769-006 zo dňa 2.1.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu kriminálnej polície č. PPZ-KP-AOO-2019/005769-006 zo dňa 2.1.2019 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.
Žalobcovi súd priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Riaditeľ Odboru počítačovej kriminality Úradu kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru v Bratislave ako prvostupňový orgán verejnej správy disciplinárnym rozkazom č. 1 zo dňa 26.10.2018 uložil žalobcovi disciplinárne opatrenie : zníženie služobného platu o 10% na dobu dvoch mesiacov za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej Informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.), ktorého sa dopustil tým, že v dňoch:

17.1.2017 v čase o 20:26 h
30.1.2017 v čase o 19:49 h
31.1.2017 v čase o 18:49 h
23.2.2017 v čase o 18:09 h
6.4.2017 v čase o 18:47 h
10.4.2017 v čase o 18:07 h
26.4.2017 v čase o 17:57 h
22.5.2017 v čase o 18:01 h
26.6.2017 v čase o 18:33 h
27.6.2017 v čase o 19:40 h
12.7.2017 v čase o 17:41 h
13.7.2017 v čase o 19:08 h
26.7.2017 v čase o 17:57 h
1.8.2017 v čase o 19:54 h

3.8.2017 v čase o 18:16 h
22.8.2017 v čase o 19:27 h
11.9.2017 v čase o 18:02 h
13.9.2017 v čase o 18:57 h
20.9.2017 v čase o 18:21 h
10.10.2017 v čase o 18:17 h
18.10.2017 v čase o 19:25 h
21.11.2017 v čase o 18:47 h
23.11.2017 v čase o 19:39 h
9.1.2018 v čase o 22:43 h
16.1.2018 v čase o 19:15 h
17.1.2018 v čase o 18:22 h
28.2.2018 v čase o 17:43 h
20.3.2018 v čase o 19:13 h
26.3.2018 v čase o 17:47 h
28.3.2018 v čase o 19:08 h
4.4.2018 v čase o 17:54 h
21.5.2018 v čase o 17:41 h

vstupoval na pracovisko odboru počítačovej kriminality úradu kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru v mimopracovnej dobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu jeho priameho nadriadeného. Tieto príchody na pracovisko odboru v mimopracovnej dobe vôbec nezaevidoval do knihy príchodov a odchodov. Taktiež neevidoval skutočné odchody z pracoviska, kedy po skončení pracovnej doby ostal na pracovisku taktiež bez predchádzajúceho písomného súhlasu jeho priameho nadriadeného. Žalobca svojím konaním porušil § 48 ods. 3 písm. a/, písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. v súvislosti s porušením čl. 10 ods. 1 písm. b1 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 15/2003 o fyzickej ochrane objektov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a objektov Policajného zboru v znení neskorších predpisov.

Žalobca nezdôvodnil, prečo svoje príchody na pracovisko odboru a odchody z pracoviska odboru v mimopracovnej dobe neevidoval v knihe príchodov a odchodov, len všeobecne tvrdil, že to bolo len v súvislosti s plnením služobných úloh (napr. kontrola spustených aplikácií, služieb a úloh na osobnom počítači, vypnutie osobného počítača po vykonaní patričnej činnosti a pod.), pričom vždy malo ísť len o krátkodobý vstup.

Vstup do objektu v rámci Prezídia Policajného zboru je po 17:30 h možný buď cez autobránu z Legerského ulice, a to len v služobnom motorovom vozidle, alebo cez hlavný vchod z Račianskej ulice cez fyzickú ochranu objektu, kde je v mimopracovnej dobe každý, kto vstupuje do objektu Prezídia Policajného zboru na Račiansku ulicu vyzvaný, aby predložil služobný preukaz, oznámil svoje meno a číslo služobného preukazu. Na základe odpovede na žiadosť vedenej pod č. p.: PPZ-KP-OPK1-2018/038902-005 zaslanej na odbor ochrany objektov Prezídia Policajného zboru bolo kontrolnou činnosťou bezprostredného nadriadeného zistené, že žalobca je v časovom období od 1.1.2017 do 9.8.2018 evidovaný v informačnom systéme „Evidencia návštev a mimopracovných vstupov na vchode“ a po pracovnej dobe vstupoval do objektu Prezídia Policajného zboru len päťkrát, a to 17.1.2017 v čase o 20:18 h, 31.1.2017 v čase o 18:39 h, 13.7.2017 o 18:46 h, 1.8.2017 v čase o 19:37 h, 9.10.2017 v čase 17:08 h. Práve tieto informácie vyvracajú tvrdenia žalobcu, že išlo vždy iba o krátkodobý vstup, nakoľko je evidovaný len päťkrát, že vstupoval do budovy Prezídia Policajného zboru v mimopracovnej dobe. Žalobca nemohol do objektu vstupovať cez autobránu bez služobného motorového vozidla, nakoľko v dňoch, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia, nevykonával žiadnu služobnú činnosť, na základe ktorej by mal podpísanú jazdu služobným motorovým vozidlom, a musel vchádzať a následne zaparkovať služobné motorové vozidlo v objekte Prezídia Policajného zboru na Račianskej ulici. To dokazuje skutočnosť, že žalobca úmyselne a sústavne porušoval vyššieuvedené nariadenia Ministerstva vnútra SR a v mimopracovnej dobe počas dní uvedených vo výroku tohto rozhodnutia, kedy nebol jeho vstup do objektu Prezídia Policajného zboru zaznamenaný na hlavnom vchode do budovy Prezídia Policajného zboru, zostával po pracovnej dobe na pracovisku odboru a svoj pohyb v mimopracovnej dobe na pracovisku odboru a v objekte Prezídia Policajného zboru pred svojimi nadriadenými tajil.

Vyjadrenia žalobcu, že jeho vstupy v mimopracovnej dobe boli len v súvislosti s plnením služobných úloh, nepovažoval za pravdivé, pretože prehľady jeho týždennej činnosti aj prehľady dennej činnosti

policajšta z vyššie uvedených dní potvrdzujú, že v uvedených dňoch nevykonával žiadnu činnosť, ktorá by vyžadovala kontrolu spustených aplikácií, služieb a úloh na osobnom počítači, vypnutie osobného počítača po vykonaní patričnej činnosti a pod., tak ako uvádza vo vyjadrení. Dokonca ani v jednom prípade v týždennom prehľade svojich činností a ani v dennom prehľade svojej činnosti neuvádza žiadnu pracovnú činnosť po 15:30 h. V niektorých dňoch len uvádza: „vytváranie zálohy internetového obsahu a vyhodnocovanie získaných dát na základe získaných informácií zaslaných z hot-line služby Stoptline.sk prevádzkovanvej občianskym združením eSlovensko na základe vzájomnej dohody o spolupráci pri potieraní nelegálneho a nezákonného obsahu na sieti internet v Slovenskej republike z podozrenia zo šírenia detskej pornografie“. Tu je ale potrebné uviesť, že žalobcovi v tejto veci už v roku 2017 poskytol súčinnosť jeho kolega npor. Mgr. V. B., starší referent špecialista oddelenia medzinárodnej spolupráce a odborných činností odboru, ktorý mu predviedol program Internet Download Manager, na základe ktorého je možné stiahnuť a uložiť niekoľko tisíc odkazov pri zachovaní názvov súborov podľa URL adresy. Ide o rýchly proces sťahovania a ukladania dát, na základe čoho je možné uložiť niekoľko tisíc takých odkazov behom niekoľkých minút, teda ani táto úloha si nevyžaduje také činnosti, ktoré by bolo treba riešiť v mimopracovnom čase a už vôbec nie bez predchádzajúceho upovedomenia svojho bezprostredne nadriadeného, resp. riaditeľa odboru. Ponechaním zapnutého počítača po pracovnej dobe bez súhlasu nadriadeného by žalobca porušil aj čl. 4 ods. 2 Rozkazu riaditeľa úradu kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru č. 14/2017 o organizačných a režimových opatreniach chránených priestorov, v zmysle ktorého po skončení pracovnej doby alebo pred každým odchodom z pracoviska je povinnosťou zamestnanca zatvoriť okná, vypnúť elektrické spotrebiče, uzamknúť skriňu, trezor, kľúčom uzamknúť kanceláriu a zapnúť elektronické zabezpečovacie zariadenie v prípade, ak je v kancelárii nainštalované.

Skutočnosť, že nešlo o krátkodobé vstupy, dokazuje výpis z informačného systému „Evidencia návštev a mimopracovných vstupov na vchode“, kedy dňa 13.7.2018 bol zaznamenaný jeho príchod do budovy Prezídia Policajného zboru v čase o 18:46 h a až v čase 19:08 h bol zaznamenaný vstup na pracovisko odboru, teda 22 minút po vstupe do budovy Prezídia Policajného zboru. To isté dňa 1.8.2017, kedy bol zaznamenaný jeho príchod do budovy Prezídia Policajného zboru v čase o 19:37 h a až v čase 19:54 h bol zaznamenaný jeho vstup na pracovisko odboru, teda 17 minút po vstupe do budovy Prezídia Policajného zboru. Vstup na pracovisko a odchod z pracoviska ani v týchto dvoch prípadoch a ani v iné dni, počas ktorých žalobca vstupoval a bol na pracovisku odboru v mimopracovnej dobe, neevidoval v knihe príchodov a odchodov. Žalobca má pritom dobrú vedomosť o organizačných a režimových opatreniach chránených priestorov, ako aj fyzickej ochrane objektov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a objektov Policajného zboru a bol preškolený z príslušných nariadení Ministerstva vnútra SR a rozkazov riaditeľa úradu kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru upravujúcich vstup, pohyb a výstup osôb v objekte Prezídia Policajného zboru.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj fakt, že žalobcovi bola dňa 31.5.2018 uložená výčitka za porušenie § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. s poukázaním na porušenie čl. 11 ods. 3 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o registratúrnom poriadku č. 98/2016, dňa 18.8.2018 mu bolo doručené rozhodnutie odvolacieho orgánu v rámci disciplinárneho konania, na základe ktorého bolo potvrdené uloženie disciplinárneho opatrenia písomné pokarhanie za porušenie § 48 ods. 3 písm. a/, písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. za nesplnenie pokynu jeho bezprostredného nadriadeného, ktoré nadobudlo právoplatnosť, a na základe predloženého návrhu na uloženie disciplinárneho opatrenia zníženie služobného platu o 10% na dobu dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. prvostupňový orgán verejnej správy považuje toto rozhodnutie za dostačujúce.

2. Žalovaný druhostupňovým rozhodnutím č. PPZ-KP-AOO-2019/005769-006 zo dňa 2.1.2019 potvrdil prvostupňový disciplinárny rozkaz č. 1 zo dňa 26.10.2018 a zároveň výrokovú vetu v jej poslednom odseku doplnil nasledovne: »Za slová: „...v súvislosti s porušením“ vložiť slová: „...čl. 3, ods. 1 písm. b) bod 1 prílohy č. 1 rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 69/2005 o organizačných opatreniach pre vstup, pohyb a výstup v objekte Ministerstva vnútra SR na Račianskej ulici č. 45 v znení neskorších predpisov a súčasne od 26. 06. 2017 aj v súvislosti s porušením...““, a ďalej sa pokračuje v pôvodnom texte. Na základe tohto doplnenia bude text posledného odseku výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia v nasledovnom znení: „Týmto svojim konaním porušil § 48 ods. 3 písm. a), b) zákona o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru v súvislosti s porušením čl. 3 ods. 1 písm. b) bod 1 prílohy č. 1 rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 69/2005 o organizačných opatreniach pre vstup, pohyb a výstup v objekte Ministerstva vnútra SR na Račianskej ulici č. 45 v znení neskorších predpisov a súčasne

od 26. 06. 2017 aj v súvislosti s porušením čl. 10 ods. 1 písm. b1 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 15/2003 o fyzickej ochrane objektov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a objektov Policajného zboru v znení neskorších predpisov.“«

Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že elektronický systém inštalovaný v budovách Ministerstva vnútra SR, teda aj v objekte prezídia Policajného zboru, Račianska 45, Bratislava, disponuje certifikátom Národného bezpečnostného úradu SR až do stupňa utajenia typ 4 - prísne tajné. Server prístupového systému je synchronizovaný s časovým serverom Ministerstva vnútra SR a vzhľadom k tomu, že v databáze je pridelená konkrétna prístupová karta ku konkrétnej osobe s povolením na konkrétne čítacie hlavy, nie je možné, aby systém vykazoval chybovosť, resp. nepravdivé údaje. Zo žiadneho predpisu nevyplýva povinnosť prevádzkovať samostatný a nezávislý dochádzkový systém, ak túto funkcionality dokáže plniť zabezpečovací, plne certifikovaný systém nainštalovaný odborne spôsobilou osobou pre účely ochrany objektu tak, ako to vyplýva zo spomenutej odpovede odboru ochrany objektov. Je potrebné zdôrazniť, že účelom disciplinárneho konania nie je technický audit zabezpečovacieho systému, ale posúdenie súladu konania policajta s pre neho záväznými predpismi.

Žalobca síce nebol formálne poučený o existencii nariadenia MV SR č. 15/2003 pred dňom 9.6.2017, avšak bol riadne a preukázateľne v dňoch 22.10.2014, 10.8.2015 a 30.9.2015 poučený o rozkaze prezidenta Policajného zboru č. 69/2005 o organizačných opatreniach pre vstup, pohyb a výstup v objekte Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na Račianskej ulici č. 45 v znení neskorších predpisov (ďalej len „rozkaz prezidenta PZ č. 69/2005“), ktorý v článku 3 ods. 1 bod b/ prílohy upravuje rovnaké pojmy a stanovuje rovnaký postup na vstup na pracovisko Račianska 45 ako nariadenie MV SR č. 15/2003 v článku 10 ods. 1 písm. b/, na ktoré sa rozkaz prezidenta PZ č. 69/2005 v odkaze pod čiarou pod číslom 2 odvoláva a ktoré má všeobecnú, celorepublikovú pôsobnosť (a žalobca s ním bol oboznámený dňa 9.6.2017).

Žalobca neevidoval svoje vstupy na pracovisko po 17.30 h do knihy príchodov a odchodov a neevidoval ani svoje skutočné odchody z pracoviska, pričom jeho vstupy neboli krátkodobé a nemali služobný charakter súvisiaci s preverovaním digitálnych informácií, nakoľko ani v jednej z denných, resp. týždenných snímok služobných činností, vzťahujúcich sa na toto obdobie (tvoria súčasť záznamu vedeného pod číslom PPZ-KP-OPK1-2018/038902-004 zo dňa 3.8.2018), tieto služobné úlohy, ktoré mal podľa svojich vyjadrení plniť, uvádzané neboli.

Citované nariadenie MV SR č. 15/2003 neupravuje pojem krátkodobý vstup, resp. tento pojem nedefinuje *expressis verbis*, avšak v čl. 10 ods. 1 písm. b/ bod 1 uvádza normatívnu interpretáciu „krátkodobého pobytu“, ktorým sa majú na mysli činnosti, spočívajúce v jednorazovom vstupe na pracovisko za účelom odovzdania návratu zo služobnej cesty, uloženia kľúčov a pod. Uvedenému výkladu nezodpovedá vyjadrenie žalobcu, že na pracovisko vstúpil celkovo 32-krát po pracovnej dobe za účelom plnenia služobných činností, aby skontroloval zapnutý počítač a bežiace aplikácie. Toto jeho vyjadrenie je vyvrátené okrem iného aj kontrolou jeho dochádzky, ktorá bola pre účely tohto rozhodnutia zabezpečená záznamami o čerpaní dovolenky a služobného voľna a o ospravedlnenej a neospravedlnenej neprítomnosti v službe za obdobie rokov 2017 a 2018, z ktorých vyplýva, že dňa 6.4.2017 a 11.9.2017 v čase, kedy žalobca podľa svojho vyjadrenia plnil krátkodobé služobné povinnosti, čerpal riadnu dovolenku, a teda sa na pracovisku zdržiaval z iných, ako služobných dôvodov.

Navyše, žalobca si bol minimálne z predchádzajúceho disciplinárneho prejedávania (vedenom na OPK ÚKP P PZ pod číslom PPZ-KP-OPK-543/2014 v súvislosti s uloženým disciplinárnym opatrením riaditeľa OPK PPZ zo dňa 10.9.2014) vedomý názoru nadriadeného, že jeho vstupy na pracovisko po 17.30 h nepovažuje za krátkodobé a súvisiace s plnením služobných povinností. Práve naopak, žalobca si bol na základe predchádzajúceho disciplinárneho konania z roku 2014 vedomý, že nadriadený tento postup neodsúhlasil, podmieňuje ho svojim písomným súhlasom a vyžaduje dodržiavanie rozkazu prezidenta PZ č. 69/2005 odvolávajúceho sa na nariadenie MV SR č. 15/2003. I napriek týmto skutočnostiam pokračoval v postupe, ktorým ignoroval riadnu a úplnú evidenciu svojich vstupov na pracovisko po 17.30 h tak, ako to vyžadoval jeho nadriadený v súlade s rozkazom prezidenta PZ č. 69/2005 a nariadením MV SR č. 15/2003.

Vzhľadom na všetky zistené skutočnosti a s prihliadnutím na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností odvolací orgán rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

II. Žaloba

3. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-KP-AOO-2019/005769-006 zo dňa 2.1.2019, zrušenia napadnutého druhostupňového rozhodnutia spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. 1 zo dňa 26.10.2018 a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie; uplatnil si právo na náhradu trov konania. Namietal, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, a preto je nepreskúmateľné; podľa jeho názoru v konaní došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy.

4. Namietal, že z 32 skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, je skutočne preukázaných len päť vstupov. Poukázal na čl. 10 ods. 1 písm. b/ bod 1 nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 15/2003, podľa ktorého nie je pre vstup do objektov Ministerstva vnútra SR a objektov Policajného zboru v mimopracovnej dobe od 17:30 h do 6:30 h. a v dňoch pracovného pokoja potrebný písomný súhlas v prípade krátkodobého vstupu do objektu pri plnení služobných úloh. Podľa čl. 3 ods. b/ bod 1 prílohy rozkazu prezidenta PZ č. 69/2005, do objektu ministerstva môžu vstupovať v čase od 17.30 h do 6.00 h policajti a zamestnanci služobne a pracovne zaradení v objekte ministerstva po predchádzajúcom písomnom súhlase priameho nadriadeného a po vyzozumení službukonajúceho policajta alebo zamestnanca oddelenia ochrany pri vchode do objektu ministerstva, že bude pracovať po ukončení pracovnej doby; ich príchod a odchod sa eviduje; písomný súhlas nie je potrebný, ak sa krátkodobo vstupuje do objektu ministerstva pri plnení služobných úloh, tento vstup sa len eviduje; písomný súhlas sa odovzdáva službukonajúcemu policajtovi alebo zamestnancovi oddelenia ochrany na hlavnom vchode. Ak policajt nespĺňa žiadnu z podmienok vstupu nie je do objektu vpustený. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v evidencii návštev a mimopracovných vstupov na vchode je žalobca zaevidovaný v čase od 17.30 h do 6.00 h celkovo päťkrát, a to 17.1.2017 v čase o 20:18 h, 31.1.2017 v čase o 18:39 h, 13.7.2017 v čase o 18:46 h, 1.8.2017 v čase o 19:37 h, 9.10.2017 v čase o 17:08 h. Ak by do objektu vstúpil aj v iných dňoch, musel by byť policajtmí vykonávajúcimi fyzickú ochranu objektu skontrolovaný a zapísaný do evidencie návštev mimopracovných vstupov; ochrana objektu je vykonávaná nepretržite 24 hodín. Keďže jeho vstupy boli krátkodobé, nevyžadoval sa predchádzajúci súhlas jeho nadriadeného a jeho vstup bol len evidovaný službukonajúcimi policajtmí. Žalobca sa po odchode z pracoviska vždy riadne odpísal v knihe príchodov a odchodov.

5. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného a prvostupňového orgánu verejnej správy, že jeho vstupy nemali služobný charakter. Nemal inú motiváciu vstupovať na pracovisko okrem prípadov, ktoré súviseli s plnením služobných úloh. Napríklad jeden zo vstupov žalobcu (zapísaných v evidencii návštev a mimopracovných vstupov na vchode) súvisel s tým, že si nebol istý, či pri odchode z pracoviska zatvoril okno, a tak na pracovisko krátkodobo vstúpil, aby sa presvedčil, či je okno zavreté, pretože podľa nariadenia je žalobca povinný pri odchode z pracoviska skontrolovať, či sú všetky okná uzavreté. Dôvodom vstupov bola napríklad aj kontrola spustených aplikácií, služieb a úloh na osobnom počítači, vypnutie osobného počítača po vykonaní patričnej činnosti a pod. Nikdy sa pritom nevyjadril, žeby na pracovisko odboru po pracovnej dobe vstúpil 32 krát.

6. Žalobca tiež namietal, že dňa 6.4.2017 alebo 11.9.2017 čerpal riadnu dovolenku a ani netvrdil, že v týchto dňoch plnil krátkodobé služobné povinnosti, nemá to oporu v žiadnom dôkaze. V týchto dňoch na pracovisku nebol, jeho vstup nie je evidovaný v evidencii návštev a mimopracovných vstupov na vchode a dovolenku čerpal mimo Bratislavu. Aj tento fakt je dôkazom toho, že elektronický systém na pracovisku nie je spoľahlivý.

7. Policajt v rámci práva na obhajobu, musí mať možnosť vyjadriť sa k veci. Došlo k modifikovaniu skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia druhostupňovým orgánom bez možnosti vyjadrenia žalobcu. Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné odvolanie a tak žalobca nemohol uplatniť prostriedky obhajoby.

8. Ďalším porušením práva na obhajobu je podľa žalobcu skutočnosť, že pri nahliadnutí do spisu mu nebolo umožnené vyhotoviť si z administratívneho spisu kópie, mohol do spisu iba nazrieť a robiť si poznámky. Síce požiadal o vyhotovenie kópie spisu, no žalovaný jeho žiadosti nevyhovel.

9. Trvá na tom, že došlo aj k porušeniu práva na obhajobu, pretože skutková podstata disciplinárneho previnenia bola druhostupňovým orgánom modifikovaná bez možnosti vyjadrenia. Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné odvolanie, a tak žalobca nemohol uplatniť prostriedky obhajoby.

III. Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. V podrobnostiach sa pridržiaval odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a zdôraznil, že žalobcove tvrdenia o krátkodobom vstupe na pracovisko odboru po skončení pracovnej doby považuje za účelové v snahe vyhnúť sa disciplinárnej zodpovednosti. Skutočnosť, že jeho vstupy neboli krátkodobé a nemali služobný charakter súvisiaci s preverovaním digitálnych informácií, potvrdzujú snímky denných aj týždenných činností, ktoré žalobca pravidelne spracovával a tvoria súčasť spisu. Ani v jednom neuvádzal služobné úlohy, ktoré mal podľa svojich vyjadrení plniť po skončení pracovnej doby. Ak žalobca skutočne vykonával služobné činnosti v dňoch, ktoré sú uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia, mal ich uviesť v prehľadoch o dennej aj týždennej činnosti policajta.

11. Tvrdenia žalobcu boli vyvrátené kontrolou jeho dochádzky prostredníctvom záznamov o čerpaní dovolenky a služobného voľna a o ospravedlnenej a neospravedlnenej neprítomnosti v službe za obdobie rokov 2017 a 2018.

12. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu o nespoľahlivosti elektronického systému, pretože ho vyvracia stanovisko odboru ochrany objektov Prezídia Policajného zboru citované aj v napadnutom rozhodnutí. Z uvedeného dôvodu neobstojí námietka žalobcu, že je možné považovať za preukázaných len päť jeho vstupov do objektu. Spisový materiál obsahuje aj záznam o porovnaní vstupov na pracovisko žalobcu v mimopracovnej dobe podľa certifikovaného elektronického systému so záznamami uvedenými v knihe príchodov a odchodov. Žalobca preukázateľne vstupoval na pracovisko odboru v časoch čerpania riadnej dovolenky (6.4.2017 a 11.9.2017), svoje príchody a odchody riadne nezaevidoval v knihe príchodov a odchodov, kde ani v jednom prípade nie je poznačený skutočný príchod na pracovisko odboru po 17:30 h., hoci mu túto povinnosť ukladá rozkaz riaditeľa ÚKP Prezídia PZ č. 14/2017. Je jednoznačne preukázané, že žalobca vstúpil na pracovisko v relevantnom období 32 krát a ani raz nezaznamenal svojich príchod a odchod do knihy príchodov a odchodov.

13. K námietke žalobcu, že odvolací orgán rozšíril skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia, žalovaný uviedol, že predmetom disciplinárneho stíhania je skutok a nie jeho právna kvalifikácia. Preskúmaný rozsah skutku sa nezmenil a zostal totožný.

14. Žalobca požiadal o nahliadnutie do spisu dňa 7.11.2018, jeho požiadavke bolo vyhovené a žalobca do spisu aj reálne nahliadol. Následne dňa 31.1.2019 žalobca požiadal o vyhotovenie kópie spisového materiálu, ku ktorej mu žalovaný oznámil, že svoje právo môže využiť osobne alebo prostredníctvom splnomocneného zástupcu. Žalobca však svoje právo nevyužil.

IV. Replika žalobcu

15. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného trval na dôvodoch uvedených v správnej žalobe. Dodal, že žalovaný vedel, že žalobca bol práceneschopný v čase, keď mu žalovaný oznámil, že môže prísť osobne nahliadnuť do spisu alebo prostredníctvom splnomocneného zástupcu. Ak by žalobca v tom čase cestoval z Banskej Bystrice do Bratislavy, aby nahliadol do spisu, čelil by ďalším disciplinárnym postihom. Tvrdí, že žalovaný nemal absolútne v úmysle umožniť mu vyhotovenie kópií spisu.

16. Žalovaný sa k replike žalobcu písomne nevyjadril.

V. Verejné vyhlásenie rozsudku

17. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10, § 13 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len SSP) rozhodol vo veci rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 26.5.2021 podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže žalobca aj žalovaný súhlasili s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania.

18. Okrem uvedeného správny súd poukazuje aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj len ESLP) vo veci Varela Assalino proti Portugalsku zo dňa 25.4.2002, č. sťažnosti 64336/01, v zmysle ktorého ESLP nedospel k záveru, že článok 6 Dohovoru vždy zahŕňa právo na verejné pojednávanie bez ohľadu na povahu otázky, ktorá má byť vyriešená; je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavky efektivity a hospodárnosti konania [rozsudok Jan-Ake Andersson proti Švédsku zo dňa 29.10.1991, séria A č. 212-B, s. 45, § 27; rozsudok Allan Jacobsson proti Švédsku (č. 2) zo dňa 19.2.1998, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I, s. 168, § 46; rozsudok Schuler-Zraggen proti Švajčiarsku z 24.júna 1993, séria A č. 263, s. 19, § 58]. V konaní, v ktorom sa majú riešiť iba právne otázky, postačuje preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie a pre spor z nich vyplývajúci sa javia byť výhodnejšie skôr písomné vyjadrenia ako ústne prednesy. V predmetnom konaní sa správny súd (ktorý nie je súdom skutkovým, ale preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia, teda jeho právnu stránku) na základe predloženého administratívneho spisu zameral na skúmanie právnej otázky a správnosť aplikácie ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z., preto aj v tomto konaní možno postupovať podľa záverov ESLP vyjadrených vo vyššie citovaných rozhodnutiach a vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

VI. Relevantné právne predpisy

19. Podľa § 48 ods. 3 písm. a/, písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený (písm. a/), vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas (písm. b/).

20. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

21. Podľa § 233 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady (ods. 1). Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania (ods. 2).

22. Podľa § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. účastníci konania majú právo nahliadať do spisov s výnimkou protokolov o hlasovaní a robiť si z nich výpisy.

23. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

24. Podľa § 242 ods. 6 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. podanie odvolania nemá odkladný účinok s výnimkou odvolania proti rozhodnutiu o uložení disciplinárneho opatrenia.

25. Podľa § 243 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni (ods. 3). Ak sú na to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí (ods. 4).

26. Podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia.

VII. Posúdenie veci správnym súdom

27. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým bol potvrdený prvostupňový disciplinárny rozkaz o znížení služobného platu žalobcu o 10% na dva mesiace, zároveň žalovaný druhostupňovým rozhodnutím doplnil výrok prvostupňového rozhodnutia v poslednej vete.

28. Správny súd sa v prvom rade zaoberal formálnou stránkou napadnutého rozhodnutia žalovaného, či zodpovedá (najmä) ustanoveniam § 242 a § 243 zákona č. 73/1998 Z.z.

29. Na konanie vo veciach služobného pomeru sa nevzťahujú ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len SP alebo Správny poriadok) s výnimkou výkonu rozhodnutia, tak ako to vyplýva z § 247a zákona č. 73/1998 Z.z. Preto ani na odvolacie konanie nemožno aplikovať § 53 a nasl. SP z hľadiska náležitostí výroku rozhodnutia. Zákon č. 73/1998 Z.z. obsahuje osobitnú právnu úpravu postupu odvolacieho orgánu, ktorý sa odráža vo výroku druhostupňového rozhodnutia v § 243 ods. 4 a ods. 5 tak, že:

- a. odvolací orgán zmení prvostupňové rozhodnutie,
- b. odvolací orgán zruší prvostupňové rozhodnutie a vec vráti oprávnenému orgánu, ktorý ho vydal, na nové prerokovanie a rozhodnutie, ak je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; oprávnený orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný,
- c. odvolací orgán zamietne odvolanie a zároveň potvrdí prvostupňové rozhodnutie.

30. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. PPZ-KP-AOO-2019/005769-006 zo dňa 2.1.2019 potvrdil prvostupňový disciplinárny rozkaz č. 1 zo dňa 26.10.2018 a zároveň výrokovú vetu v jej poslednom odseku doplnil nasledovne: »Za slová: „...v súvislosti s porušením“ vložiť slová: „...čl. 3, ods. 1 písm. b) bod 1 prílohy č. 1 rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 69/2005 o organizačných opatreniach pre vstup, pohyb a výstup v objekte Ministerstva vnútra SR na Račianskej ulici č. 45 v znení neskorších predpisov a súčasne od 26. 06. 2017 aj v súvislosti s porušením...““, a ďalej sa pokračuje v pôvodnom texte. Na základe tohto doplnenia bude text posledného odseku výrokovej časti napadnutého rozhodnutia v nasledovnom znení: „Týmto svojim konaním porušil § 48 ods. 3 písm. a), b) zákona o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru v súvislosti s porušením čl. 3 ods. 1 písm. b) bod 1 prílohy č. 1 rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 69/2005 o organizačných opatreniach pre vstup, pohyb a výstup v objekte Ministerstva vnútra SR na Račianskej ulici č. 45 v znení neskorších predpisov a súčasne od 26. 06. 2017 aj v súvislosti s porušením čl. 10 ods. 1 písm. b1 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 15/2003 o fyzickej ochrane objektov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a objektov Policajného zboru v znení neskorších predpisov.“«

31. Z hľadiska znenia ustanovenia § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. sa vo výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného nachádzajú dve pochybenia:

- a. žalovaný síce potvrdil prvostupňové rozhodnutie, no odvolanie žalobcu nezamietol, hoci to výslovne vyžaduje citované ustanovenie,
- b. žalovaný síce potvrdil prvostupňové rozhodnutie, avšak zároveň „doplnil“ výrok prvostupňového rozhodnutia, teda *ratione materiae* zmenil prvostupňové rozhodnutie. V zmysle § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. však odvolací orgán môže buď zmeniť prvostupňové rozhodnutie alebo (teda nie súčasne) potvrdiť prvostupňové rozhodnutie a zamietnuť odvolanie.

32. Ak žalovaný vo výroku potvrdil prvostupňové rozhodnutie (bez toho, aby zamietol odvolanie žalobcu) a zároveň ho aj zmenil v poslednej vete výroku, potom jeho rozhodnutí trpí vadou zmätočnosti. Navyše, v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa nenachádzajú úvahy žalovaného, prečo výrok druhostupňového rozhodnutia obsahuje takúto formuláciu. Uvedená vada predstavuje porušenie ustanovení o konaní pred žalovaným podľa § 242 a nasl. zákona č. 73/1998 Z.z., ktorá spôsobuje jeho nezákonnosť.

33. Správny súd uvádza, že na prvý pohľad sa môže zdať, že by mohlo ísť o prílišný formalizmus pri výklade právnej normy (§ 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.). Správny súd však upriamuje pozornosť na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR aj Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti disciplinárnych deliktov a náležitostí výroku rozhodnutí uvedenú nižšie.

34. Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte, musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. To možno zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na odlíšenie skutku od iných skutkov. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom treba odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak sú tieto náležitosti uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok možno vynútiť exekúciou (rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sžo 28/2007 zo dňa 6.3.2008, sp. zn. 3 Szd 9/2009 zo dňa 5.11.2009).

35. Prvostupňový disciplinárny rozkaz síce obsahuje skutkovú vetu disciplinárneho deliktu z hľadiska miesta, času a spôsobu spáchania, no žalovaný v druhostupňovom rozhodnutí doplnil (zmenil) porušenie právnych predpisov, za ktoré bola žalobcovi uložená sankcia. Uvedená formulácia nepredstavuje výlučne rozšírenie okruhu právnych predpisov, ktoré mal žalobca podľa žalovaného porušiť, má aj vplyv na dodržanie zásady ne bis in idem v disciplinárnom konaní vo svetle záverov rozsudku ESLP vo veci Zolotukhin proti Rusku zo dňa 10.2.2009, č. sťažnosti 14939/03 (teda či išlo o jedno porušenie povinnosti zakotvenej vo viacerých právnych predpisoch alebo išlo o viac porušení povinností). Práve z uvedeného dôvodu bolo na mieste prvostupňový disciplinárny rozkaz zmeniť podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. a nie potvrdiť a zároveň doplniť.

36. Zmena prvostupňového rozhodnutia sa pripúšťa po stránke právnej, t.j. keď prvostupňový správny orgán použil nesprávny hmotnoprávny predpis, alebo po stránke faktickej, t.j. keď oprel svoje rozhodnutie o nedostatočne zistený stav veci. Odvolací správny orgán má pritom doplniť dokazovanie tak, aby bolo podkladom pre spoľahlivo zistený skutkový stav veci (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžh/2/2015 zo dňa 2.11.2016). V odvolacom administratívnom konaní sa uplatňuje apelačný princíp, ktorý umožňuje orgánu rozhodujúcemu o rozklade napraviť prvostupňové rozhodnutie a rozhodnúť vo veci samej. Pritom sa môže odchýliť od skutkového stavu zisteného prvostupňovým orgánom. Apelácia smeruje predovšetkým proti nedostatkom skutkového základu, ale aj proti právnym nedostatkom. K zrušeniu rozhodnutia a vráteniu veci na ďalšie konania správneho orgánu nižšej inštancie dochádza len vtedy, keď je to opodstatnené z hľadiska hospodárnosti a rýchlosti konania (§ 243 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z.). Druhostupňový orgán je preto oprávnený formulačne spresniť popis porušenia, aj označenie právnych predpisov, ktoré boli konaním žalobcu porušené, čím sa žalovaný v tomto administratívnom konaní neriadil.

37. Na základe uvedených skutočností, citovaných právnych predpisov a judikatúry súdov SR správny súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného trpí vadou, ktorá mala negatívny vplyv na zákonosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, čo má za následok zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. g/ SSP a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

38. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu (§ 191 ods. 6 SSP). V ďalšom konaní sa žalovaný zameria na správny postup podľa § 242 a § 243 zákona č. 73/1998 Z.z., vo veci rozhodne a rozhodnutie zákonným spôsobom odôvodní.

39. Vzhľadom na uvedené procesné pochybenie sa správny súd nezaoberal ďalšími námietkami žalobcu vznesenými v žalobe, pretože v tomto štádiu konania ešte nie je jasné, či žalovaný mienil zmeniť prvostupňové rozhodnutie alebo potvrdiť prvostupňové rozhodnutie a odvolanie žalobcu zamietnuť. Správny súd sa môže meritórne zaoberať námietkami žalobcu až po vyriešení tejto základnej otázky, od ktorej sa odvíja súdny prieskum v zmysle Správneho súdneho poriadku.

40. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 SSP a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

41. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jeden mesiac od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).